

פרשת השבוע -

ענייני הפרשה:

מספרים על הפרשה

הפרשה ה-8
מגן 11, שבוע 11

מנין הפסוקים בפרשה:
101

מנין המצוות בפרשה: 7
4 מצוות עשה
3 מצוות לא תעשה

- א. _____ (כו, כ - כא)
- ב. _____ (כח, א - ה)
- ג. _____ (כח, ו - יד)
- ד. _____ (כח, טו - ל)
- ה. _____ (כח, לא - לה)
- ו. _____ (כח, לו - מג)
- ז. _____ (כט, א - לו)
- ח. _____ (כט, לח - מו)
- ט. _____ (ל, א - י)

למשל ולשנינה

**ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת.
ואתה תדבר אל כל חכמי לב... ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי.**

המדרש מספר כי לא היה בעולם אדם שידע לקטרג כמו המן הרשע.

המן קטרג על ישראל מלמטה לפני אחשוורוש, והשטן הביא את אותם הדברים כקטרוג על ישראל לפני הקב"ה.

וכך אמר המן למלך אחשוורוש: ישנו עם אחד - יש להם שיניים גדולות, כלומר פה גדול לבלוע ולכלות את כל הטוב שבעולם. כל ימיהם הם עושים אחד לשבעה ימים שבת, בניסן פסח, בסיון שבועות, בתשרי יש להם כמה וכמה חגים. וכל אותם הימים הם אוכלים ושותים ואומרים "יעונג שבת" ו"יעונג חג", והם מכלים את ממונו של העולם.

והשטן לקח את אותם הדברים וקטרג לפני הקב"ה. ומה הקטרוג בכך? להיפך, זוהי מצוה לאכול, לשנות ולשמור בשבתות ומועדים?

אלא אמר השטן: מצות עונג שבת, עליה להיעשות לשם שמים, מפני שהקב"ה ציוה כך בתורתו, והם - עם ישראל - אוכלים להנאת גופם, ואומרים שבת היום... אינם עושים לשם שמים אלא להנאת עצמם.

כלומר, ישנם מצוות שאין בהם כל טעם והרגשה לגוף, ואותם וודאי שעושים לשם שמים. אולם יש מצוות, שיש בהם גם הנאה לגוף, וגם קיום רצון הבורא. והנסיון במצוות אלו, הוא עשייתם לשם שמים, ולא לשם הנאת הגוף.

סוף דבר - אמר הקב"ה - א"א לעולם ללא ישראל. כי לא יטוש השם את עמו בעבור שמו הגדול. רשע (המן), אתה רצית להפיל עין רעה במועדיהם של בני. אתה תגרום להם להוסיף עוד חג על חגיהם, וחג זה כולו אכילה ושתיה, עד כדי איבוד הדעת, וכל זאת עושים הם לשם שמים...

זהו גם התירוץ על הסתירה בין שני הפסוקים. למשה נאמר, כי יעשה את הבגדים לכבוד ולתפארת. שהרי אהרן משרת לפני הקב"ה, ויש עליו ללבוש בגדי שרד - לכבוד ולתפארת. אולם עליהם לדעת, כי אין הכבוד והתפארת, אלא משום שהקב"ה ציוה ולא בשביל להתהדר בבגדים אלו בפני העם. על כן תצוה ותדגיש בפני כל חכמי לב, ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי.

וכאשר תקום

מן הספר...

כוחה של מילה

ואתה תצוה

לפי שאמר משה "מחני נא מספרך, לכן לא נזכר שמו בפרשה זו.

מכאן אנו למדים, שאסור לאדם לקלל את עצמו.

שהרי משה רבינו אמר "מחני נא" מתוך שמסר נפשו על כלל ישראל, ואעפ"כ עשה דבר זה רשם.

עאכ"כ, אדם שעושה זאת מתוך כעס וללא שום תכלית.

שאלה כענין ואשוב כהלכה

מדוע נקראת פרשה זו בשבוע שחל בו ז' אדר? (רמז - כוחה של מילה)

פרשת תצווה

עניני הפרשה:

- א. צווי על נר התמיד.
- ב. צווי כללי על עשיית בגדי כהונה.
- ג. צווי על עשיית האפוד, משבצות הזהב והשרשרות התלויות בו.
- ד. צווי על עשיית החושן.
- ה. צווי על עשיית המעיל.
- ו. צווי על עשיית שאר הבגדים - ציץ, כתונת, מצנפת ואבנט.
- ז. צווי על עבודת שבעת ימי המילואים.
- ח. צווי על הקרבת התמיד.
- ט. צווי על עשית המזבח הפנימי - מזבח הקטורת.

שואל בענין זמשיב כהלכה:

משה רבנו אמר "ועתה אם תשא חטאתם (מוטב), ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת".

משה רבנו מסר נפשו למיתה, על כלל ישראל.

על כן בשבוע שחל בו יום פטירתו של משה רבנו - ז' באדר - קוראים את פרשת תצווה, ששם התקיימה קללתו ואין שמו מוזכר שם.

מנין המיצוות בפרשה: